

Toezietscomité bij de Kruispuntbank van de sociale zekerheid

TC/96/79

BERAADSLAGING Nr. 96/65 VAN 10 SEPTEMBER 1996, GECOORDINEERD OP 10 AUGUSTUS 1999, BETREFFENDE EEN AANBEVELING VAN DE KRUISPUNTBANK VAN DE SOCIALE ZEKERHEID (KSZ) TOT MACHTIGING VAN DE INSTELLINGEN VAN SOCIALE ZEKERHEID VOOR HET MEDEDELEN VAN SOCIALE GEGEVENS VAN PERSOONLIJKE AARD AAN BEPAALDE PRIVEMANDATARISSEN EN OPENBARE BESTUREN BUTTEN HET NETWERK VAN DE SOCIALE ZEKERHEID DIE DEZE GEGEVENS NODIG HEBBEN IN HET KADER VAN HUN WETTELIJK OPGEDRAGEN TAKEN.

Gelet op de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, inzonderheid op artikel 15, 2de lid;

Gelet op de nota van de KSZ (ref.: innot 96/0027) die op 14 augustus 1996 werd overgemaakt aan het Toezietscomité;

Gelet op de adviezen van het Toezietscomité nrs. 94/07 van 10 mei 1994 en 95/01 van 10 januari 1995, alsook op beraadslaging nr. 95/38 van 24 oktober 1995;

Gelet op de beslissing nr. 02/96 van 14 oktober 1996 van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer waarin deze beslist om haar evocatierecht uit te oefenen, in toepassing van artikel 44 van de wet van 15 januari 1990, gewijzigd door de wetten van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en van 29 april 1996 houdende sociale bepalingen;

Gelet op de beslissing nr. 04/96 van 24 oktober 1996 van dezelfde Commissie tot aanpassing van de huidige beraadslaging van het Toezietscomité.

Gelet op de beraadslaging van 12 mei 1998 van het Toezietscomité, waarbij beraadslaging nr. 96/65 werd gewijzigd voor wat betreft de mededelingen van sociale gegevens van persoonlijke aard aan het Ministerie van Financiën;

Gelet op de beraadslagingen van 13 oktober 1998 en 5 januari 1999 van het Toezietscomité, waarbij beraadslaging nr. 96/65 werd gewijzigd voor wat betreft de mededelingen van sociale gegevens van persoonlijke aard aan gerechtsdeurwaarders;

Gelet op de beraadslaging nr. 99/75 van 10 augustus 1999 van het Toezietscomité met betrekking tot de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard door de instellingen van sociale zekerheid aan hoven en rechtbanken en aan de procureurs des Konings (wijziging van beraadslaging nr. 96/65 van 10 september 1996);

Gelet op de beraadslaging nr. 99/76 van 10 augustus 1999 van het Toezietscomité met betrekking tot de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard aan de belastingsdiensten van het Ministerie van Financiën (wijziging van beraadslaging nr. 96/65 van 10 september 1996);

Gelet op de beraadslaging nr. 99/77 van 10 augustus 1999 van het Toezichtscomité met betrekking tot de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard door de instellingen van sociale zekerheid aan gerechtsdeurwaarders (wijziging van beraadslaging nr. 96/65 van 10 september 1996);

Gelet op de beraadslaging nr. 99/80 van 10 augustus 1999 van het Toezichtscomité met betrekking tot de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard aan banken, kredietinstellingen en verzekeringsmaatschappijen (interpretatie van punt 3.2.4. van beraadslaging nr. 96/65 van 10 september 1996);

Gelet op het verslag van de heer F. Ringelheim.

1. ANTECEDENTEN

1.1. De adviezen nrs. 94/07 en 95/01

Het Toezichtscomité heeft twee adviezen (nrs. 94/07 van 10 mei 1994 en 95/01 van 10 januari 1995) uitgebracht betreffende de mededeling door instellingen van sociale zekerheid van sociale gegevens van persoonlijke aard aan politiek mandatarissen.

Uit deze twee adviezen kan worden afgeleid dat :

- krachtens de artikelen 19 en 20, § 1, 1°, van de Kruispuntbankwet van 15 januari 1990 alleen de betrokkene of zijn wettelijke vertegenwoordigers het recht heeft om mededeling te bekomen van de instellingen van sociale zekerheid van de hem betreffende sociale persoonsgegevens, zonder dat hiervoor de machtiging van het Toezichtscomité is vereist; voor elke mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard aan politiek mandatarissen is echter dergelijke machtiging wel vereist;
- de contractuele lasthebbers van de betrokkene kunnen, zonder machtiging van het Toezichtscomité, van de instellingen van sociale zekerheid ook geen mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard krijgen, en dit in toepassing van de artikelen 15, 2de lid en 20, §1, 1° van de Kruispuntbankwet.

1.2. Beraadslaging nr. 95/58 van 24 oktober 1995

Op vraag van het Beheerscomité van de Kruispuntbank en van het College van Administrateurs-generaal van de Openbare Instellingen van Sociale Zekerheid werd binnen de werkgroep "Juridische Aangelegenheden" van het Algemeen Coördinatiecomité ingesteld bij de Kruispuntbank een onderzoek verricht naar de situaties waarin door instellingen van sociale zekerheid sociale persoonsgegevens worden meegedeeld aan derden, buiten het netwerk, die, al dan niet krachtens een uitdrukkelijke lastgeving, de belangen behartigen van de titularis van de gegevens.

Op het verzoek van de Kruispuntbank van 3 oktober 1995, heeft het Toezichtscomité in zijn beraadslaging nr. 95/58 van 24 oktober 1995 een globale machtiging verleend tot mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard door de instellingen van sociale zekerheid aan personen en verenigingen die de belangen van de sociaal verzekerden behartigen krachtens een schriftelijke of impliciete lastgeving en aan de bestemmingen van persoonsgegevens bedoeld in artikel 14, eerste lid, 2° tot 4° van de Kruispuntbankwet, voor zover ze die nodig hebben voor het vervullen van de in dit artikel vermelde doelstellingen.

Het Toezichtscomité heeft zich in voormelde beraadslaging echter niet uitgesproken over de mededeling aan een aantal bestemmingen buiten het netwerk, zoals bijvoorbeeld de politiediensten, de hoven en rechtbanken, de advocaten, de gerechtsdeurwaarders, de OCMW's. Het Toezichtscomité was immers van oordeel dat deze mededeling een meer diepgaande voorbereiding vereiste.

2. ONDERWERP VAN DE AANVRAAG

De aanvraag die door de Kruispuntbank werd ingediend op 14 augustus 1996 heeft betrekking op de mededeling van gegevens aan bepaalde bestemmingen buiten het netwerk van de sociale zekerheid die bepaalde sociale gegevens van persoonlijke aard nodig hebben voor het kunnen uitvoeren van hun wettelijke taken.

De door de Kruispuntbank aangevraagde machtiging is algemeen en geldt voor alle instellingen van sociale zekerheid en alle categorieën van bestemmingen die hierna worden opgesomd.

Wat de mededeling van specifieke gegevens betreft die tot de bevoegdheid van bepaalde instellingen van sociale zekerheid behoren en die door bepaalde bestemmingen worden opgevraagd krachtens bijzondere wettelijke bepalingen, moeten de betrokken instellingen een aparte machtigingsaanvraag indienen bij het Toezichtscomité.

De Kruispuntbank heeft een onderscheid gemaakt tussen :

- enerzijds de mededeling van gegevens aan een derde die deze informatie nodig heeft voor de toepassing van de wetgeving waarmee hij is belast;
- en anderzijds de mededeling aan een derde die krachtens een wettelijke bepaling gerechtigd is deze informatie op te eisen; in dergelijke gevallen rijst de vraag in welke mate artikel 15 van de Kruispuntbankwet van 15 januari 1990 kan toegepast worden samen met de wetsbepalingen op grond waarvan bepaalde derden de mededeling van gegevens kunnen opeisen, over het algemeen op straffe van strafsancities ten opzichte van de persoon die de gevraagde gegevens weigert mee te delen.

Teneinde rechtsonzekerheid te vermijden, verzoekt de werkgroep het Toezichtscomité om zich uit te spreken over de noodzaak van machtiging door het Toezichtscomité in de gevallen waarin de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard aan bepaalde categorieën van bestemmingen buiten het netwerk uitdrukkelijk bij wetsbepaling is voorzien.

Deze problematiek wordt in punt 3.1. hierna besproken.

De vraag m.b.t. de mededeling aan een derde van inlichtingen met het oog op de toepassing van de wetgeving waarmee hij is belast, wordt in punt 3.2. met als titel "Mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard aan een derde die deze gegevens nodig heeft voor de uitvoering van zijn wettelijk opgedragen opdrachten" toegelicht.

3. BEHANDELING VAN DE AANVRAAG

3.1. Mededeling van gegevens aan personen of instellingen die gerechtigd zijn deze op te vragen krachtens een wettelijke bepaling

Het betreft de volgende overheden of instellingen :

3.1.1. Officieren van de gerechtelijke politie

Krachtens artikel 89bis van de Wetboek van strafvordering kunnen de officieren van de gerechtelijke politie, bij gemotiveerd bevelschrift, door de onderzoeksrechter worden gedelegeerd om over te gaan tot opsporingen en de inbeslagneming van papieren, effecten of documenten. Zij zijn dus gemachtigd om alle sociale gegevens van persoonlijke aard te bekomen bij de instellingen van sociale zekerheid.

3.1.2. Hoven en rechtbanken

3.1.2.1. *Openbaar ministerie bij de arbeidsgerechten*

Ingevolge artikel 138 van het Gerechtelijk Wetboek kan het Openbaar ministerie bij de arbeidsgerechten, in alle betwistingen die behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten, van de bevoegde openbare instellingen of diensten de nodige bestuurlijke inlichtingen vorderen. De instellingen van sociale zekerheid moeten dus gevolg geven aan elke vraag van het arbeidsauditoraat in toepassing van artikel 138 van het Gerechtelijk Wetboek.

3.1.2.2. *Rechters*

De rechter kan krachtens artikel 871 van het Gerechtelijk Wetboek aan iedere gedingvoerende partij bevelen het bewijsmateriaal dat zij bezit, over te leggen.

Ingevolge artikel 877 van het Gerechtelijk Wetboek kan de rechter aan een partij of een derde bevelen om alle documenten die het bewijs van een ter zake dienend feit inhouden, over te leggen en toe te

voegen aan het gerechtsdossier. De procedure van voorlegging van de documenten wordt geregeld bij de artikelen 878 tot 882 van het Gerechtelijk Wetboek.

De instellingen van sociale zekerheid moeten dus gevolg geven aan elke vraag van de rechter die hun door de griffie wordt toegezonden.

3.1.2.3. Griffies van de hoven en rechtbanken

De griffies mogen de mededeling van gegevens enkel in uitvoering van een gerechtelijke beslissing opeisen.

3.1.2.4. Procureur des Konings

Krachtens artikel 29, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering is iedere gestelde overheid, ieder openbaar officier of ambtenaar die in de uitoefening van zijn ambt kennis krijgt van een misdaad of van een wanbedrijf, verplicht daarvan dadelijk bericht te geven aan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen wier rechtsgebied die misdaad of dat wanbedrijf is gepleegd of de verdachte zou kunnen worden gevonden, en aan die magistraat alle desbetreffende inlichtingen, processen-verbaal en akten te doen toekomen.

De instellingen van sociale zekerheid moeten aan de procureur des Konings alle sociale gegevens van persoonlijke aard meedelen die onder de toepassing van artikel 29, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering vallen.

3.1.3. Rekenhof

Artikel 180 van de Grondwet bepaalt dat het Rekenhof de rekeningen van de verschillende besturen van de Staat vaststelt en ermee belast is te dien einde alle nodige inlichtingen en bewijsstukken te verzamelen.

3.1.4. Hoog Comité van Toezicht

De wet van 26 april 1962 verleent aan bepaalde personeelsleden van het Hoog Comité van Toezicht bevoegdheden van gerechtelijke politie.

Het koninklijk besluit van 29 juli 1970 bepaalt het organiek reglement van het Hoog Comité. Hierin wordt bepaald dat de personeelsleden van de Dienst Enquêtes voor het vervullen van hun opdracht, op verzoek van de Voorzitter van het Comité, de ruimste onderzoeksbevoegdheid krijgen. Ze mogen zich alle papieren doen overhandigen welke van enig belang zijn voor hun opsporingen.

3.1.5. Ministerie van Financiën - Dienst van de belastingen - Ontvanger van provinciale en gemeentelijke belastingen

Een aantal wettelijke bepalingen voorzien in de verplichting om aan de belastingdiensten alle nodige inlichtingen te verstrekken om de desbetreffende belasting te vestigen of in te vorderen.

Zo wordt in artikel 327, § 1, van het Wetboek van de inkomstenbelasting bepaald dat "(...) de openbare instellingen gehouden zijn, wanneer zij daartoe worden aangezocht door een ambtenaar belast met de vestiging of de invordering van de belastingen, hem alle in hun bezit zijnde inlichtingen te verstrekken en hem alle inlichtingen, afschriften of uittreksels te laten nemen, welke de bedoelde ambtenaar nodig acht". Daarnaast beschikken de belastingdiensten ook op grond van de artikelen 164 en 165 van het koninklijk besluit tot uitvoering van het WIB-1992 over de mogelijkheid om, zonder tussenkomst van een deurwaarder, bij derden via een dwangsbrief derden-beslag te leggen op bedragen die aan een belastingplichtige verschuldigd zijn. De derde-beslagene dient dan een verklaring af te leggen conform artikel 1452 van het Gerechtelijk Wetboek. Deze verplichting geldt voor de instellingen van sociale zekerheid.

Anderzijds kunnen de plaatselijke overheden (gemeenten en provincies) ook alle nuttige inlichtingen bekomen wanneer zij handelen krachtens de wet van 23 december 1986 betreffende de invordering en de geschillen ter zake van provinciale en plaatselijke heffingen (artikel 10) en krachtens de wet van 24 oktober 1996 betreffende de vestiging en de invordering van provincie- en gemeentebelastingen (artikel 12).

Volgens deze bepalingen, zijn de bepalingen van titel VII, hoofdstukken 1, 3, 4, 8 tot 10 van het Wetboek van de inkomstenbelasting en bijgevolg ook artikel 327 van het Wetboek van de Inkomstenbelasting van toepassing op de provincie- en gemeentebelastingen voor zover ze niet in het bijzonder betrekking hebben op de inkomstenbelasting.

3.1.6. Buitenlandse inspectiediensten

In een aantal internationale verdragen verbindt België zich ertoe om buitenlandse inspectiediensten niet te hinderen in hun werkzaamheden. De instellingen van sociale zekerheid dienen bijgevolg een gevolg te geven aan vragen van buitenlandse inspectiediensten tot mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard, voor zover zij deze gegevens nodig hebben in het kader van hun wettelijke opdrachten.

3.1.7. Federale ombudsmannen

Federale ombudsmannen mogen krachtens artikel 11, § 2, van de wet van 22 maart 1995 tot instelling van federale ombudsmannen zich alle besluiten of inlichtingen doen mededelen die zij nodig achten.

De instellingen van sociale zekerheid moeten ingaan op de vragen van de ombudsmannen die door hen worden geformuleerd in het kader van hun wettelijk opgedragen taak.

3.1.8. Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten

Op grond van artikel 12 van het koninklijk besluit van 27 juni 1994 tot regeling van de samenstelling en de werkwijze van de "Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten" zijn de federale administratieve overheden, op verzoek van de Voorzitter en in het kader van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, ertoe gehouden alle nuttige documenten en inlichtingen aan de Commissie mee te delen. Deze verplichting is vanzelfsprekend van toepassing op de instellingen van sociale zekerheid.

Het Toezichtscomité stelt vast dat in de hierboven vermelde gevallen telkens een uitdrukkelijke wetsbepaling voorligt die aan de betrokken instantie toelaat om in het kader van specifieke opdrachten inzake onderzoek of controle, documenten of gegevens op te eisen. Meestal wordt het niet meedelen van de gevraagde informatie overigens strafrechtelijk gesanctioneerd.

Het Toezichtscomité stelt vast dat artikel 15, eerste en tweede lid van de Kruispuntbankwet van 15 januari 1990 in principe een machtiging van het Toezichtscomité vereist voor alle mededelingen van sociale gegevens van persoonlijke aard binnen en buiten het netwerk. Bij het verlenen van dergelijke machtigingen is het Toezichtscomité uiteraard gebonden door de bestaande wetgeving. In de gevallen waarin de doorgave van sociale gegevens van persoonlijke aard krachtens een uitdrukkelijke wettelijke bepaling verplicht is, zal het Toezichtscomité n.a.v. een vraag tot machtiging van de mededeling van gegevens dan ook enkel de toelaatbaarheid ervan kunnen vaststellen. Wel moet zij overeenkomstig artikel 15, derde lid van de Kruispuntbankwet nagaan of de mededeling in overeenstemming is met voormelde wet en haar uitvoeringsbesluiten.

In de hierboven vermelde gevallen stelt het Toezichtscomité vast dat dergelijke wettelijke mededelingsverplichting voorhanden is. Zij wijst er wel op dat de instelling bij wie de sociale gegevens van persoonlijke aard worden opgeëist in concreto steeds zal moeten nagaan of wel degelijk voldaan is aan alle voorwaarden die door de betrokken bepalingen worden gesteld.

3.2. Mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard aan een derde die deze nodig heeft in het kader van de uitvoering van zijn wettelijk opgedragen opdrachten.

3.2.1. Advocaten

3.2.1.1. Aanvraag van een advocaat aangaande zijn cliënt, ofwel in het kader van een gerechtelijke of een administratieve procedure, ofwel als raadsheer.

Krachtens art. 440 van het Gerechtelijk Wetboek verschijnt de advocaat voor de rechtbank als de gevolmachtigde van de partij zonder dat hij van enige volmacht moet doen blijken, behalve indien de wet een bijzondere lastgeving eist. Volgens de rechtspraak van de Raad van State is voornoemd artikel ook van toepassing op de procedure in administratieve aangelegenheden.

Bovendien hangen de advocaten af van een bij wet georganiseerde tuchtoverheid die waakt over de naleving van de beroepsdeontologie. Men moet er dan ook van uitgaan dat een advocaat die zich kenbaar maakt als raadsman van een sociaal verzekerde, handelt krachtens een mandaat.

Bijgevolg dienen de instellingen van sociale zekerheid een gevolg te geven aan elke vraag van een advocaat naar sociale gegevens van persoonlijke aard aangaande zijn cliënt, ofwel in het kader van een gerechtelijke of administratieve procedure, ofwel als raadsman.

De advocaat moet een schriftelijke aanvraag indienen waarin hij duidelijk aangeeft dat de persoon waarover hij gegevens vraagt, zijn cliënt is en deze eenduidig identificeert door het opgeven van zijn naam, voornaam, adres en geboortedatum.

3.2.1.2. Aanvraag van een advocaat aangaande een derde.

Op vragen van advocaten naar sociale gegevens van persoonlijke aard aangaande andere personen dan hun cliënten mogen de instellingen van sociale zekerheid slechts ingaan mits de advocaat een schriftelijke volmacht van de betrokken personen voorlegt overeenkomstig beraadslaging nr. 95/58 van 24 oktober 1995 van het Toezichtscomité.

3.2.2. Gerechtsdeurwaarders

Gerechtsdeurwaarders worden door de Koning benoemd (art. 509 van het Gerechtelijk Wetboek). Ze zijn bevoegd tot het opstellen en betekenen van alle exploiten en tot het tenuitvoerleggen van alle gerechtelijke beslissingen, akten of titels in uitvoerbare vorm (art. 516 van het Gerechtelijk Wetboek). Notariële akten zijn uitvoerbaar in het gehele Rijk.

De gerechtsdeurwaarders zijn niet uitdrukkelijk bij wet gemachtigd om de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard op te eisen aangaande personen andere dan de partijen waarvoor zij optreden.

Teneinde bijkomende kosten van een beslag voor de sociaal verzekerde te vermijden, worden de instellingen van sociale zekerheid gemachtigd om sociale gegevens van persoonlijke aard aangaande derden aan de gerechtsdeurwaarder mee te delen (bijvoorbeeld de identiteit van de werkgever van de schuldenaar), op voorwaarde dat hij handelt krachtens een gerechtelijke beslissing of een notariële akte en dat de deurwaarder een afschrift van een uitvoerbare titel voorlegt.

Krachtens de artikelen 1452 en 1453 van het Gerechtelijk Wetboek is in geval van bewarend derdenbeslag de derde-beslagene ertoe gehouden aan de gerechtsdeurwaarder die voor de beslaglegger optreedt een verklaring te doen van de sommen of zaken die het voorwerp zijn van het beslag.

Krachtens artikel 1539 van het Gerechtelijk Wetboek zijn de artikelen 1452 en 1453 van het Gerechtelijk Wetboek eveneens van toepassing op het uitvoerend beslag onder derden.

Voor zover, overeenkomstig de bepalingen van het vijfde deel, titels I, II en III, van het Gerechtelijk Wetboek, een procedure van bewarend of uitvoerend beslag onder derden is ingezet bij een instelling van sociale zekerheid, moet die instelling aan de gerechtsdeurwaarder die voor de beslaglegger optreedt de in artikel 1452, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek vermelde sociale gegevens van persoonlijke aard meedelen, met name alle dienstige gegevens voor de vaststelling van de rechten van partijen en, naar gelang van de gevallen, inzonderheid:

- de oorzaken en het bedrag van de schuld, de dag van haar opeisbaarheid en in voorkomend geval haar modaliteiten;
- de bevestiging door de derde-beslagene dat hij niet of niet meer de schuldenaar is van de beslagene;
- de opgave van de beslagnemingen onder derden waarvan aan de derde-beslagene reeds kennis is gegeven.

Het bewarend derdenbeslag dient gebaseerd te zijn ofwel op een authentieke akte of een onderhands stuk (d.i. elk geschrift dat strekt tot het bewijs van een zekere en vaststaande schuldvordering) zoals bepaald in artikel 1445 van het Gerechtelijk Wetboek, ofwel op een rechterlijke beslissing zoals bepaald in artikel 1447 van het Gerechtelijk Wetboek.

Het uitvoerend beslag is gebaseerd op één van de volgende uitvoerbare titels:

- een authentiek afschrift van een veroordelende rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan;
- een eensluidend afschrift van een authentieke akte (d.i. een akte die voor een openbaar ambtenaar is verleden, in het bijzonder een notariële akte) (cf. art. 1317 van het Burgerlijk Wetboek);
- een arbitrale beslissing na exequatur;
- een rechterlijke of arbitrale beslissing na exequatur;
- een buitenlandse authentieke akte na exequatur.

3.2.3. OCMW's

3.2.3.1. *Voogdij*

De OCMW's kunnen de voogdij waarnemen van minderjarige kinderen conform artikel 57, § 3 en de artikelen 63 tot 68 van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. In dat geval moet het OCMW als een wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige kinderen worden beschouwd en is artikel 15 van de Kruispuntbankwet niet van toepassing.

Zodra het OCMW het bewijs levert dat het in het kader van deze voogdij optreedt, dan mogen de instellingen van sociale zekerheid hem sociale gegevens van persoonlijke aard meedelen, zonder dat de machtiging van het Toezichtscomité hiervoor is vereist.

3.2.3.2. *Sociale bijstand en subrogatierecht*

De OCMW's dienen krachtens de artikelen 60, §§ 2, 5 en 61 van de voornoemde wet van 8 juli 1976 inlichtingen in te winnen naar aanleiding van hun tussenkomst in het kader van de sociale bijstand.

Bovendien moeten krachtens artikel 68 ter, § 6 van de dezelfde wet de openbare instellingen of de instellingen belast met een taak van openbaar nut alle nuttige inlichtingen verstrekken betreffende de inkomsten en de verblijfplaats van de onderhoudsplichtige met het oog op de invordering van de aan het OCMW verschuldigde bedragen.

Voorts beschikken de OCMW's over een subrogatierecht in het kader van artikel 98 § 2 van dezelfde wet en van artikel 16 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de OCMW's.

De instellingen van sociale zekerheid dienen aldus gevolg te geven aan de informatieaanvragen van de OCMW's binnen de uitvoering van voormelde wettelijke bepalingen en op voorwaarde dat de OCMW's de wettelijke basis waarop hun aanvraag is gebaseerd, meedelen.

3.2.4. Banken, kredietinstellingen, verzekeringsmaatschappijen

Banken, kredietinstellingen, verzekeringsmaatschappijen e.d. kunnen zich beroepen ofwel op de procedure van loonoverdracht zoals voorzien door de artikelen 27 tot 35 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon of op de procedure inzake overdracht van schuldvordering bepaald door de artikelen 1689 tot 1691 van het Burgerlijk Wetboek samen met artikel 1390 ter van het Gerechtelijk Wetboek.

Deze bepaling heeft uitsluitend betrekking op het geval waarin de overdrager of de schuldeiser (schuldenaar van de kredietsinstelling, overnemer) ofwel een personeelslid, ofwel een uitkeringsgerechtigde van de instelling van sociale zekerheid is (gecedeerde schuldenaar).

Hieruit volgt dat de instellingen van sociale zekerheid aan de banken, de kredietinstellingen en verzekeringsmaatschappijen de sociale gegevens van persoonlijke aard moeten meedelen die strikt noodzakelijk zijn voor de uitvoering van een loonoverdracht of een overdracht van schuldvordering overeenkomstig voormelde wettelijke bepalingen en na overlegging van de bewijsstukken.

3.2.5. Notarissen

De notaris is een openbaar ambtenaar waarvan het statuut wordt geregeld bij wet op het notarisambt van 16 maart 1803.

Zijn optreden is verplicht voor het verlijden van een aantal akten (overdracht van onroerende goederen, huwelijkscontracten, openbare testamenten enz.). Daarnaast kan hij optreden in bepaalde

zaken die niet tot zijn exclusieve bevoegdheid behoren, bv. in het kader van een vereffening van een nalatenschap. Hij treedt dan op als notaris-zakenman en niet als notaris-ambtenaar.

Omdat het evenwel niet altijd duidelijk is in welke hoedanigheid de notaris zijn vraag richt tot de instellingen van sociale zekerheid, vindt het Toezichtscmité dat de instellingen van sociale zekerheid gemachtigd moeten worden om een gevolg te geven aan de vragen van de notarissen, op voorwaarde dat zij een schriftelijke aanvraag indienen waarin zij verklaren dat het om een mededeling van sociale gegevens aangaande hun cliënt gaat en waarin zij deze eenduidig identificeren, door het opgeven van zijn naam, voornaam, adres en geboortedatum.

3.2.6. Diplomatieke en consulaire posten

Diplomatieke en consulaire ambtenaren hebben respectievelijk op grond van het Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer van 18 april 1961 en het Verdrag van Wenen inzake consulaire verkeer van 24 april 1963 onder meer tot taak de belangen van de Belgen in het buitenland te behartigen.

De instellingen van sociale zekerheid dienen een gevolg te geven aan vragen van diplomatieke en consulaire ambtenaren tot mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard, voor zover zij in hun schriftelijke aanvraag aantonen dat zij deze gegevens nodig hebben voor de uitoefening van hun taak zoals omschreven in voormelde verdragen.

3.2.7. Vereffenaars van faillissementen en curatoren

Vereffenaars van faillissementen en curatoren treden op grond van de artikelen 455 tot 495 van het Wetboek van Koophandel op bij faillissement.

De instellingen van sociale zekerheid moeten hun de gevraagde sociale gegevens van persoonlijke aard mededelen op voorwaarde dat zij aantonen dat zij deze gegevens nodig hebben in het kader van de vereffening of curatele waarmee zij zijn belast.

Bij de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard moeten niet alleen de principes van de wet van 15 januari 1990 maar ook die van de wet van 8 december 1992 in acht worden genomen, meer in het bijzonder :

- het finaliteitsprincipe voorzien bij artikel 5 van laatstgenoemde wet wordt strikt toegepast, d.w.z. dat de gegevens slechts mogen worden verwerkt en dus worden meegedeeld wanneer ze strikt noodzakelijk zijn voor de uitvoering van hun wettelijke opdrachten;
- artikel 7 van deze wet is tevens van toepassing in de mate dat de meegedeelde gegevens van medische aard kunnen zijn;
- tenslotte is de grootste voorzichtigheid geboden wanneer deze mededelingen zich richten tot bepaalde mandatarissen die een wettelijke opdracht vervullen die voor betrokkene van gevoelige aard is in de ruime zin. Bedoelde instellingen moeten dus interne procedures invoeren waarbij een hoog niveau van vertrouwelijkheid van deze soort mededeling wordt

gewaarborgd, niet zozeer wat de inhoud van de mededeling die reeds binnen de meedelende instelling werd verwerkt, maar wat het nieuwe, eventueel gevoelige gegeven betreft inzake hoedarijheid van de bestemming.

Om die redenen,

- 1° stelt **het Toezichtscomité** vast dat de instellingen van sociale zekerheid bij wet ertoe gehouden zijn aan de in punt 3.1 hierboven vermelde overheden of instellingen de door hen gevraagde gegevens mee te delen;
- 2° **machtigt het Toezichtscomité** de instellingen van sociale zekerheid tot het meedelen, aan de in punt 3.2. hierboven opgesomde personen, overheden of instellingen, van de sociale gegevens van persoonlijke aard die deze laatsten nodig hebben in het kader van de uitvoering van hun bij wet vastgelegde opdrachten en volgens de voorwaarden vastgelegd in punt 3.2.

F. Ringelheim,
Voorzitter.